

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. VII. Innocentes occisi ab Herode, insigni comitatu aulico stipabant
Christum Jesum nascentem, composito è parvis regulis coronatis gloriâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ARGUMENTUM.

*Innocentes occisi ab Herode, insigni comitatu aulico stipabant
Christum Jesum nascentem, composito e parvis re-
gulis coronatis gloria,*

ARTICULUS VII.

Perfida simu-
lacio Herodis,

Matth. 2.
v. 2

Herodes, infelix hic politicus, qui non alium Deum, nisi proprium adorabat commodum, audiens Reges Magos interrogantes: *Ubi est, qui natus est Rex Judaeorum?* Percussus est haud aliter hoc verbo, quam reus capitis audita mortis suae sententiae. Dissimulavit nihilominus arrodentem se intus rabiem, benigno & omnis humanitatis pleno ipsos excipiens vultu, verba dans melle dulciora & favo. *Ite, inquit ipsis, & interrogate diligenter de puero, & cum inveneritis, renuntiate mihi, ut & ego veniens adorem eum. Ite bonis avibus terque quaterque auspiciati viatores, è tam remotis advecti plagis ad adorandum novum hunc regem, èximia hanc decorandi prae-rogativa, quod ceteris omnibus eripueritis palmam, primis illum venerando obsequiis. Ite & omni cum solertia indagate, ubi natus sit hic infans, & de hoc fausta mihi referte nuntia, ut & ego vestra premens vestigia, accelerem gradum, mea eidem praestiturus homagia.*

Ah! perfide, quam parum

consonat tua cum corde lingua! verborum lingua propinat mel, & non nisi felle tuum redundat cor; faciem exhibes serenam ac hilarem, dum rabies & furor tua depascitur viscera, atque perversam tuam lancinat ac discerpit conscientiam; Spondes itorum te, huic praestitum infanti honores ac homagia, & non meditaris nisi vindictam, crudelitatem, supplicia.

Aspicit deceptum se à Magis, qui post inventum & adoratum in cunis suis Infantem Jesum, admoniti fuere ex mandato Dei, ut in regionem suam reverterentur per aliam viam, absque eo, quam redirent Jerusalem. Hòc irritatus dolò suam accendit rabiem, dissimulat nihilominus, editque signa, ac si nihil percepisset, integro expectans anno, vel etiam quindecim aut sedecim mensibus, juxta supputationem Eusebii & testimonium Sancti Epiphani, quin conceptam in corde barbariem partu excluderet manifestò.

Interim Sanctissimae Virgini & sancto Josepho otium & fa-

Pp

Quando In-
fans Jesus de-
portatus fue-
rit in tem-
plum,

cultas fuit Jerosolymam defendendi Infantem JESUM, ipsumque præsentandi in templo, quadragesimo post Nativitatem die, ad obtemperandum legi purificationis; Et exindè recesserunt in Nazareth, proprium suum habitaculum, unde sanctus Joseph in somno admonitus ab Angelo clam fugiens, deportavit Infantem in Ægyptum, ad subtrahendum ipsum persecutioni Herodis.

Inquietudo
Herodis.

Dum hæc agebantur, crudelis agitabat tyrannus millenas in mente suâ cogitationes turbulentas, excogitabat media, efformabat consilia, ad munendum se adversus inimicum, jammiam expeditum ad exuendum se scepro & coronâ. Et quia ex indole suâ erat suspiciosus, injuriosus, infidus, timidus & crudelis, vix sibi ipsi proprias suas committere & concedere audebat cogitationes, metuens, ne invito se dilaberentur è mente. & prolata in lucem, cunctis se redderent execrandum hominibus; fabricabatur consilia tam abominanda, ut, cum ipsemet eorum tangeretur erubescentiâ, damnare cogeretur ipsa; moliebatur mox alia, quæ cum abhorrerat adhuc, mox iterum repudiabat; iniebat nova, sed & hæc concutiebant eum pavore, tam erant horrenda, quæ & illi cò detestabatur. Rimatus &

perscrutatus est omnes abyssos atrocissimarum Eumenidum, ad consulendum illas de remedio, quo sibi prospiceret velut munimento ad sui defensionem tutissimo; sed dulcius ac infallibilius non invenit, nisi trucidationem ac laniationem omnium infantium in Betlehem & finibus ejus, ejusdem circiter cum infante, quem metuebat, ætatis, sibi persuadens universali hæc strage infallibiliter involvendum fore illum, cujus anhelabat effundere cruorem.

Quid moliris infelix Princeps? furor hic cunctis inauditus sæculis elapsis, quem foves in corde, ad fovendum commentitium aliquod commodum, mactando tot miseros parvulos infantes, quorum tam est amabilis innocentia, procul dubio te toti universo cum horrere exhibebit velut execrandum crudelitatis monstrum. Molestum sanè hoc est, sed mea, nisi id faciam, vacillat corona, nec mihi satis est firma. Itane sperare potes melius firmare illam, tantis, quæ meditaris criminibus? Innoxius hic sanguis, cujus adversum te vindictam exposcens clamor cœlorum penetrabit portas, nonne auscultabitur à Deo? Imò, timendum hoc est, sed meum periculo interitûs subditur imperium; prospiciendum est huic. Ferox bestia, nullus igitur

Anxius & serore plenus
discursus Herodis.

tur residuus tibi est rationis usus? aspice canos tuos, & genua tua jamjam trementia præ senectute; comparandum tibi mox erit ante tribunal Dei; an concedes illuc totus coopertus fumante adhuc innocentium copiosè effuso sanguine? Quid timeas ab infante qui modò nascitur, tu, quem prius corrodent vermes, quàm discat ille ambulare, & gressus formare solus? Hæc omnia verascunt. Sed sceptrum meum & corona mea sollicitum me habent, tentanda sunt omnia, ut imperem, & solium teneam. Ah! politica detestanda! nonne orbata sis oculis, oportet, dum inquis, & Deum, & animam tuam, & æternitatem, & omnia quæcunque ponderis maximi subire possint mentem tuam, nihil esse respectu tui commodi?

Negotium
magnum
ponderis
obruit
Herodem,

Nihilominus Deus, qui impedit quandoque consilia impiorum ex misericordiâ, sicut sæpius exoptatum eorum permittit successum ex motivo severissimæ justitiæ, intentavit ipsi tanti momenti, tantique periculi negotium, ut facile inducere potuisset ipsi oblivionem consilii de trucidandis infantibus. Fuit accusatus ab Arabibus coram Imperatore Augusto, qui tam malè in ipsa affectus, tantum concepit averſionis, ut trinâ omninò vice ipsius audire

recusaverit legatos: oportebat ipsum se Romam conferre, ad excusandum se in personâ; & reconciliandum se cum Imperatore, concessit illò, & quia magnæ admodum sagacitatis erat, effecit id tantâ cum prudentiâ, tamque auspiciato cum eventu, ut meliùs quàm unquam se firmaverit in Imperatoris favore, à quo confirmatus est in suo regno, veluti novo ab ipso accumulatus beneficio.

Et ipse ex parte suam, ut illi ^{Infelix Herodis dolus.} demonstraret, recipere se illud novo cum zelo ac desiderio exhibendi omnem ipsi submissionem, quâ fidelis subditus suo obstringitur principi, sumpsit ansam loquendi cum ipso de suis, quibus torquebatur, angustiis, quòd habeat nimirum, unde timeat invasionem iniqui cujusdam usurpatoris, eò quòd certam acceperit informationem, natum esse paucò abhinc tempore quendam infantem, qui assumat sibi jam nomen Regis Judæorum. Et desuper efflagitavit Imperatorem, ut sibi permitteret suum de novo concessum, sibi firmare sceptrum, concedendò facultatem tollendi illos, quos suspectos haberet è medio, non magis parcendò propriis pignoribus, quàm alienis, si inveniret, quod suas conspirationis quoque labe asperferint manus; cum ampliùs obligatus

Pp 2

non

non sit fovere affectu patris filios, si hi filiorum erga patrem exuerint affectum.

Vitium Imperatoris Augusti permissis Herodem implere furorem suum.
 Creditur Augustum in hoc consentisse: mirum sanè, tunc Principem tam turpem vitæ suæ inuulisse maculam, qui aliàs erat indolis tam benignæ, tantâ insignis sapientiâ ac bonitate, ut ubivis terrarum nonnisi sermo fieret de Augusti clementiâ. Verùm si altius nostras attollamus cogitationes, nonnè videtur, quòd Herodes velut Tyrannorum, qui effusuri erant sanguinem Martyrum, primus & crudelissimus, non concesserit Romam, ubi caput residebat gentilitatis, nisi accepturus mandatum, ad ineipiendum cruentum hoc bellum adversus Jesum Christum, & religionem ipsius, quòd per plura productum & prorogatum est sæcula. Efferata hæc bestia, dum exemptum se vidit metu amittendi favorem Augusti, quo timidus & vecors aliquantulum reddebatur, velut triumphans in Judæam fit redux, totus novâ exasperatus crudelitate, & tam acri accensus siti effundendi sanguinem parvulorum, quorum jam excidium suâ concluderat mente, & vix appulsus.

Mandatum crudele Herodis.

Agedum, exclamaret, maximâ cum solertiâ eligatur legio militum versatissimorum in armis, & generosissimorum api-

mò, quî nullo flectantur commiserationis affectu; advolent quantocyùs in Betlehem, & in cuncta loca vicina, cunctas perlustrent domus, & in cunctos inquirent infantes, biennio minores, jugulentur ad unum omnes, nullique, cujuscunque sit conditionis, parceretur. Ite, generosi mei, illustre hîc vestræ fortitudinis exhibere specimen, nec statuete, ut dicatur, vecorditer devictos vos esse vel à ploratibus, matrum, vel à clamoribus infantum. Detestandum mandatum, detestanda magis obedientia, sed executio summe truculenta & crudelis.

Ah! si sciretis, matres infelices, quid propediem sit futurum, quæ expectent vos mala! si agnosceretis pauperculi infantes, quid tolerandum mox vobis! sed ipsum hoc est, quod timebatur nunquam. Blandiebatur suo mater filio, suaque ipsi porrigebat ubera, postquam millenis ipsum innocuis demulisset assentationeulis; Infans contra arridebat matri suæ, illamque amplexibus suis amore plenis oblectabat, quando avernales hæc furie armatas pugione manus intrant, spirantes oculis furoris flammis & horrendos evomentes ululatus ore. Mater ignara adhuc, an se vel suum inquirerent pignus dulcissimum, requirebat clamoribus cælum, & in-

Excidium immane infantum.

& inundans torrente lachrymarum; prosternebat se in terram, exquirens misericordiam. Carnifex vult suum ipsi abstrahere è sinu filium, illa constringit ipsum arctissimè, contegit suis ipsum brachiis, uberibus, capite, tamque fortiter complectitur ipsum, ut potius seipsam in frustra concidi, quàm ipsum pateretur sibi abstrahi: miserandum in modum clamat & ejulat cum matre infans, seque tam arcte, quàm potest, adstringit ipsi: furore percitus satelles jurat utrumque se confossurum; unico pugionis ictu transferberat infantem, & cuspis se quoque insinuans in gremium matris, faciebat ipsi fidem, & hanc cecidisse fatis; cadebat ipsa ex unâ & infans ex parte alterâ; hic expirabat è vulnere suo lethali, suum in morem torrentis effundens sanguinem; altera expirabat prope præ dolore flumina deducens lachrymarum.

Spectaculum
horrendum
& execrabile.

Quòd hic in unâ faciebat domo satelles, id exequabantur alii eodem prorsus tempore, unusquisque in suâ, hic tali, alter alia ratione; ubique trucidati, ubique clamores horrendi, ubique immaniſſimæ crudelitatis spectacula; & paucas intra horas universalis confecta est strages, cuncta mundant sanguine in Bethlehem & finibus ejus: occisorum numerus tam ingens fuit, ut

Abyſſini in Canone Miſſæ suæ & Græci in suo Calendario, numerarint illorum ad quatuordecim millia, quamvis reverâ difficile sit captu, quod in unico parvo oppido, quale est Bethlehem, & pagis vicinis inveniri potuerit tantus infantium bimatum non excedentium numerus, ut vix inveniri posset in maximis, quas orbis complectitur, civitatibus. Quidquid sit, semper verum est, juxta relationem Historiographorum & mentem Sanctorum Patrum, numerum infantium ab Herode occisorum fuisse maximum.

Vide, immanis, vide stragem, Crudelis He-
quam fecisti; veni & satia ocu-
ros, vide
los spectaculo crudelitatis tuæ; quid feceris,
fanguinariam tuam & magis
quàm brutalem pasce animam
aspectu tot miserorum infantium,
quos exuisti vita, totque
infeliciam matrum, quibus crui-
sti cor. Aspice innoxium hunc
fanguinem, qui quantus quantus
est effusus, lugubrem diffundit
vocem ad detestandum tuam
immanitatem. Audi, quâ ratio-
ne exprobrat tibi, nec ipsam na-
turam afferre quidquam posse
excusationis, quâ commissum
expiet & diluat probrum, dum
adeo abominandam, quale tu
es, progenit monstrum. Itane?
non movearis hoc spectaculo?
tunc gaudeas fecisse tot miseros,
nunquam feliciorum te credens,

P p 3

quàm

quàm aspiciendo miseras aliorum? Ecce plangunt omnes, & tu clangis júbilo: tu solus, tu solus, infernalis furia mentita hominem, tu solus probrum & dedecus totius naturæ humanæ, eras idoneus ad concipiendum, ad pariendum, ad exequendum tam abominandum consilium.

Omnia consilia Herodis appugnant ipsum.

Sed quàm malè auspicatum es nactus eventum, dum extinguere parabas cum vitâ honorem novo, quem persequeris, Regi Judæorum! siquidem pro eo, quod offuscaveris nascentem hanc lucem, clarius irradiare fecisti ipsam in universo orbe: non erit in mundo angulus, quamvis subarcticus situs polo, quem abominandæ tuæ stragis non pervasurus sit rumor. Innumeri ubivis gentium enarrabunt factum tam inusitatum, tamque cunctis inauditum sæculis, & sciscitantibus tantæ immanitatis causam, dicetur, hanc esse, quod intellexeris, promissum à tot sæculis Messiam Judæis, natum esse in Betlehem, virtutemque divinam, quam sub imbelli suâ infantia gerebat absconditum, te convulsisse tremore. Hac ratione procul abest, tam procul abest, tumulâsse te ipsum oblivione perpetuâ, sicut anhelas, ut potius invito te ipsius annuntiaveris adventum in universo mundo.

Adverte, quomodò perversa

tua consilia tibi consultori sint pessima: tu parabas ipsi tumulum, & ecce magnificum adornasti ipsi triumphum, quem ingens Victorum ad honorandum ipsum cominatur numerus: tu desolari volebas locum, quem ipse suâ honorabat præsentia; & ecce amplissimo stipasti ipsius latus apparatu, splendidissimâ circumvallasti ipsum cohorte, compositâ nempe ex tot parvis coronatis gloriâ regibus, quot immanitate tuâ effecisti Martyres: quot plagis operuisti ipsorum corpora, tot aperuisti ipsis ora ad enarrandum illius gloriâ, voce sanguinis ab ipsis profusi innoxia. Si oculos teneres apertos, occurrerent tibi boni ipsorum Angeli, palmas collocantes in manibus ipsorum, ipsosque deducentes ad divinum hunc infantem, ad præstandum illi velut supremo suo Monarchæ homagium: Hic verè agnoscitur Rex Judæorum; siquidem hic flos est totius nationis Judaicæ, qui sacrificatur ipsi, ipsisque suum annuntiat & promulgat Messiam: hi sunt totidem Ephebi honoris, quos offert Judæa parvo huic principi, quosque tota salutat & salutandò honorat Ecclesia per cuncta sæcula velut cunctorum florem & floridas primitias Martyrum: *Salvete flores Martyrum.*

○ JE-

Infans Iesus triumphat de Herode impio in personâ Innocentium, quos cosonat.

O IESU! o adorande Infans! Nisi esses Deus infinitæ Majestatis, qui potuisses uti immani hoc rege te persequente ad evulgandam tam manifestè gloriam tuam? qui elargiri potuisses tot immarcescibiles coronas omnibus his parvis Martyribus, qui suam, citra id, quod scirent, fuderant vitam pro vitâ tuâ? O quàm clarè videtur, te tuis in manibus beatam tenere immortalitatem, cum abundanter reddas ipsis pro paucis diebus in felicis vitæ tuæ causâ ipsis sublata, felicem sine fine aternitatem! An unquam per cuncta sæcula visus fuerit infans ab Adam usque ad novissimum, qui nascitur hodie, in quo observatum fuerit quidquam simile, quod vel à longè ad tuas accedat excellentias.

O adorandissime IESU! Tu es unicus, pro quo est nemo, qui possit perire; quanto quis magis contendit se sacrificare, seque annihilare pro te, tanto magis se confirmat in æternâ & immutabili felicitate. Unde venit ergo, o mi amabilissime Salvator, quod tot ac tanta, quæ hâc de veritate nobis extant, experimenta, non accendant vehemens in nobis desiderium patiendi & moriendi pro te? procul dubio, quia nondum satis inducere hoc possumus in animum. Imponam igitur finem huic consultationi magis profundâ, magisque seriâ consideratione infelicitatis inimicorum tuorum, & felicitatis famulantium tibi,

ARGUMENTUM.

Infelicitas Herodis, & felicitas Sanctorum Innocentium, pari ratione annuntiant Divinitatem & excellentias Christi Iesu.

ARTICULUS VIII.

Dux res oppositæ constituebant splendorem triumphi apud Romanos.

Nihil erat aspectu jucundius, quam triumphalis Victorum introitus in Urbem Romanam, quoad hæc erat mundi Domina, nunquam non demittens victoriarum palmas, ubi vis locorum, quibus sua intulerat arma. Dux res prorsus oppositæ,

æquali ferè ratione contribuebant ad illustrandam pulchri huius spectaculi magnificentiam. Spectabantur hic summa felicitatis culmina, & imò infelicitatis barathra, gloria & opprobria, servitus & libertas, gemitus & carmina lætiæ: unico verbo, thea-